

Intervjuguide

Introduksjon:

Kort om hva som søkes opplyst, formen og at det gjøres opptak.

Identifisere informanten:

- Alder, kjønn, type praksis
- Tidligere erfaring med palliativt arbeide
- Faglige interesser
- Størrelse på liste/område

Kjernespørsmål:

Hvilke erfaringer har du med å snakke om døden med pasienter med kort forventet levetid (som fastlege)

Hvis du snakker om døden, hva gjør du? (Praktisk eller mer filosofisk, hvem initierer dette og hvordan forbereder du deg til en slik samtale?)

Er det behov for å snakke om døden? Synes du det er fastlegens oppgave å gjøre det?

Hva tenker du omkring eget liv og egen dødelighet i samtaler om døden?

Hvis du snakker om pasienten om døden, hvordan gjør du det? Hva er temaene?

- hvorfor velger du disse temaene, fordi en har en egen oppfatning av at det er viktig, eller er det for å dempe det vi tror er pasientens bekymring?

Kan fastlegen ha samtale omkring døden uten å være involvert i behandling?

- hvordan tenker du deg at en slik samtale vil være hvis du ikke er involvert i behandlingen, kontra hvis du vet at du er ansvarlig for terminalfasebehandling?
- Når og hvordan bør man starte en samtale om døden?

Har du noe opplæring/kursing i samtaler om døden?

Har du opplevd samtaler omkring døden som var vanskelig og hvordan mestret du dette? - Har du noen tanker om hva som hindrer samtaler om døden, både generelt og for deg personlig?

Hva tenker du er din rolle hos døende pasienter og hva kreves av deg som lege og person for å kunne gjøre dette?

Har du noen refleksjoner om hva som kan ha gjort en samtale om døden til god? Setting? Type pasient? Lokalisasjon?

Hva føler du og tenker du når jeg sier «døden», da som fastlege?

Har tro og livssyn noe å si for hvordan man snakker med pasienter om døden? Hva med etnisitet?

Hvis du skulle gi noen råd til en yngre kollega hva ville dette vært?

Avslutning/oppsummering:

Spørre informanten om hvordan dette opplevdes, at svarene transkriberes og at hen kan trekke samtykke når hen ønsker det.